

# РЕШЕНИЕ

№ 37237

гр. София, 11.11.2025 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 58 състав, в**  
публично заседание на 18.09.2025 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Снежанка Кьосева**

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **4145** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и следващи от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на В. Б. Г., с адрес в [населено място] чрез адв. Кр. Ч. срещу Задължително предписание № П/Д-С-СЛ-001/29.01.2025г. на директора на Дирекция „Социално подпомагане“ С..

Твърди се, че причина за изготвените предписания са множеството безпочвени обвинения в подаваните от бащата на децата й сигнали и че не е установен нито един случай, в който децата да са били оставени без надзор, с което да се е създавала опасност за тяхното физическо, психическо или нравствено развитие. Сочи се, че органът не е взел предвид събраните доказателства, както за възрастта на детето Е., така и че жалбоподателката е родителят, който полага грижи за децата без съдействие от страна на бащата. Развити са съображения за допуснати съществени нарушения поради това, че както в акта, така и в друг документ липсват мотиви за издаване на акта. Сочи се също, че не е изразена констатация дали съществува към настоящия момент риск за физическото, психическото и психоемоционалното състояние на децата. Иска се актът да бъде отменен като неправилен и незаконосъобразен и в полза на жалбоподателката да бъдат присъдени направените по делото разноски.

В съдебно заседание жалбата се поддържа лично от В.Г. и чрез упълномощен адвокат. Представени са писмени бележки.

Ответникът – директорът на Дирекция „Социално подпомагане“ С. чрез процесуален представител в съдебно заседание, с писмен отговор и с писмени бележки оспорва жалбата като неоснователна и недоказана. Твърди, че мотивите за издаване на акта са посочени както в самия

акт, така и в социален доклад към акта. Застъпва се становище, че събирането на багаж и подреждане на раниците за престоя на децата при баща им не е поведение, с което жалбоподателката мотивира децата да се срещнат с баща им, след като осъществяването на контакта е обяснявано от Г. като „задължение“ и „че трябва“. Във връзка с т.2 от предписанието се сочат случаи с детето Н., представляващи рискова ситуация за това дете – загуба на два пръста от ръката вследствие боравене с електрическа косачка и оставянето му само в началото на алея в гората /непознато и неоживено място/ при [населено място], откъдето звъннал на майка си от телефон на непознати хора, тъй като паднала батерията на собствения му телефон. Направено е възражение за прекомерност на претендирания адвокатски хонорар и за неговата неоснователност, поради това, че не са представени доказателства за действително заплатен такъв.

Софийска градска прокуратура не участва в производството.

Съдът като взе предвид събраните по делото доказателства, прие за установено следното:

Страните не спорят, че с влязло в сила решение по гр.д. № 14847/2021г. по описа на СРС е прекратен гражданския брак между В. Б. Г. и И. И. П., от който имат родени три деца – Е. И. П., с ЕГН [ЕГН], Н. И. П., с ЕГН [ЕГН] и М. И. П., с ЕГН [ЕГН]. Съгласно посоченото решение, на бащата – И. П., е определен режим на лични отношения с трите деца, които живеят заедно с майката В.Г..

С направление от 04.09.2024г. директорът на ДСП С. е насочил жалбоподателката за предоставяне на социална услуга в Център за обществена подкрепа /л.187/.

На 05.12.2024г. е изготвен протокол от преглед на оценката на случая и плана за действие /л.91/ за детето М.. Посочено е, че плана за действие /л.260/ се изпълнява; че всички дейности, касаещи М. се изпълняват и че към момента режима на лични контакти между детето и бащата се изпълнява.

Същият ден / 05.12.2024г./ е съставен и протокол от преглед на оценката на случая и плана за действие от 28.06.2024г. /л.91/ за детето Н..Посочено е, че майката не изпълнява точка Краткосрочна цел 2 от плана за работа с детето /л.237,гръб/, като не се спазва дейност 2.3 „Детето да не се оставя без надзор от възрастен, особено когато ползва кухненски уреди, както и остри прибори, като нож. Записано е също, че не се спазва краткосрочна цел 1 от плана за работа с родителите „Подобряване комуникацията между родителите. Осигуряване на психоемоционалния комфорт на детето“ и че не се спазва дейност 4 :Спазване на режим на лични контакти между детето и бащата според постановените мерки по режим на контакти на СРС“. Във връзка с тези констатации жалбоподателката е изразила следното становище: Н. казвал, че не желае да ходи при баща си, ако той не го води на тренировките му през уикенда, когато има и курс по състезателна математика, за който бащата също отказвал да осигури присъствието на детето. Преди Н. да бъде записан за следващия месец на футбол майка му обсъдила с него възможността баща му отново да откаже да го заведе, но детето казало, че футболът му е важен, че предпочита да не вижда баща си.Във връзка с футбола бащата казал на детето, че ще го води, ако премести тренировките през седмицата и детето избрало тренировка в понеделник, но бащата отново отказал. По повод оставянето на детето без надзор жалбоподателката е посочила, че винаги е обмислено, в безопасна среда и е изговорено с детето, което има телефон и е в постоянна връзка с майката.Детето било оставяно само само за да може майката да вземе друго дете от училище или от плуване. Н. бил обучен ако няма телефон при нужда да намери полицай или друг възрастен. Жалбоподателката също посочила случай, в които бащата е оставял 9 годишната Е. да пътува сама с метро, а сигнала за пръстите на Н. бащата подал по-късно след като двамата родители взели мерки това да не се повтаря в бъдеще и че той оставил Н. сам на по-малка възраст и детето

бръкнало с отвертка в контакт.

На 05.12.2024г. е съставен и протокол от преглед на оценката на случая и плана за действие от 28.06.2024г. /л.99/ за детето Е..Посочено е, че не се спазва дейност 4 /л.284/ :Спазване на режим на лични контакти между детето и бащата споредпостановените мерки по режим на контакти на СРС“.Майката е заявила, че не ограничава детето от срещи с баща му, че Е. сама решава дали иска да отиде при баща си и когато пожелае, никога не я е спирала. Записано е, че Е. не е желала да вижда баща си, защото той я притискал да говорят и да правят планове за Н. по начин, който я притеснявал много, както и че след лятото по своя инициатива започнала да ходи когато пожелае дори във време на жалбоподателката.

Представен е междинен доклад по случая на В.Г., изготвен от Център за обществена подкрепа с 4 места за спешен прием „Нов път“, с дата 09.12.2024г., в който е посочено, че жалбоподателката полага максимално усилия да е добра майка за децата си, да ги разбира, подкрепя и подпомага развитието им в бъдеще. Записано е, че през трите месеца на оценка на родителския ѝ капацитет винаги е спазвала часа си за консултация, а ако е закъснявала се е обаждала и се е извинявала. Проявила активност и желание да научи нови неща във връзка с възрастовите особености на всяко от децата си. Направено е заключение, че В.Г. е с авторитетен родителски стил и преживява средно високи нива на невротизъм, резултат от конфликтната ситуация между нея и бившия ѝ съпруг. Ситуацията се провокира от неспазването на режима на посещение на децата при баща им, като напрежението между родителите рефлектира върху трите им деца.

На 29.01.2025г. от Гл. социален работник при ДСП С. е изготвен социален доклад № СЛ/Д-С-СЛ862-082 относно издаване на задължително предписание на майката В.Г.. В доклада е посочено, че в отдел „Закрила на детето“ при ДПС С. има отворена работа по случай за децата Е., Н. и М., считано от 30.05.2024г. след подадени сигнали от бащата на децата за нарушен режим на лични контакти, определен със съдебното решение. За детето Н., И. П. посочил, че според него майката умишлено е записала детето на тренировки по футбол в дните, определени за личен контакт с него; за детето Е. съобщил, че двамата се виждат само когато детето пожелае, а не съгласно определения режим от съда и за детето М. споделил, че няма проблеми и двамата се виждат редовно по определения от съда режим за лични контакти. За детето Н. бащата съобщил, че детето не иска да ходи при него по режим на лични контакти, ако той не го води на тренировки по футбол в тези дни с твърдението, че В.Г. не го е информирала предварително, че Н. ще бъде записан на тренировки, както и че комуникацията между двамата родители е нарушена. В доклада са посочени и сигнали от И. П. с твърдения, че майката понякога оставя децата сами без родителски надзор, а именно: сигнал от месец август 2024г., сигнал от м.ноември 2024г., според който детето Н. пътувало само с метрото, сигнал от месец декември 2024г. за оставяне на децата Н. и М. на 09.12.2024г. сами в парка, по време на групово бягане. Посочено е в доклада, че според бащата майката системно оставя детето Н. само без надзор от възрастен, включително по време на разходка на В.Г. с двете момчета при [населено място] като М. тръгнал с майка си, а Н. останал да си играе на телефона и след като паднала батерията на устройството се наложило да звънне на Г. от телефон на непознат.Посочен е още един случай през месец януари 2025г., в който майката оставила малолетния Н. с по-голямата му сестра Е. сами в дома им, докато тя е прибирала М. от тренировка по плуване. Във връзка с изложеното Г. била многократно информирана и консултирана по реда на Закона за закрила на детето /ЗЗД/ относно правата и задълженията ѝ като родител, както и затова, че не трябва да оставя децата сами, без родителски надзор; за необходимостта от спазване на режима на лични контакти на децата с баща им и за необходимостта да ги подготвя по подходящ начин за провежданите срещи с него. Независимо от

това и въпреки заложената Краткосрочна цел 2, Дейности 2.2 и 2.3 от плана за работа с децата, касаеща съблюдаване на тяхната безопасност и оставането им без надзор към момента на изготвяне на доклада продължавало да постъпва информация за неспазването ѝ. Продължавало и неспазване на заложената в плана за работа с родителите Краткосрочна цел 1, Дейност 4, касаеща спазване режима на лични контакти между децата и бащата, според постановените мерки по режим на лични контакти от СРС. В тази връзка с доклада, на основание чл.21, ал.1, т.3 от ЗЗД е направено предложение да бъде издадено задължително предписание на майката относно необходимостта да подготвя по подходящ начин трите деца за срещите с баща им, с оглед спазване на постановленията от съда режим на лични контакти, както и за това, че не трябва да оставя децата сами без родителски надзор.

Въз основа на посочения социален доклад със Задължително предписание № П/Д-С-СЛ-001/29.01.2025г. директорът на ДСП С. , на основание чл.21, ал.1, т.3 от ЗЗД предписал на жалбоподателката като майка и законен представител на децата Е., Н. и М. П., следното: 1. Да спазва съдебно решение № 20195210/06.10.2021г. на СРС, като осигурява присъствието на децата Е., Н. и М. в дните, определени за контакт с бащата, съгласно постановленията с решението режим на лични контакти. Да подготвя децата по подходящ начин за предстоящите срещи с другия родител и 2. Да не оставя децата сами без надзор.

Задължителното предписание е съобщено на жалбоподателката на 31.01.2025г. Жалбата е подадена на 09.04.2025г..

В административната преписка са приложени множество сигнали, доклади, планове за работа, протоколи за срещи-разговори, като една част от тях нямат входящ или изходящ номер и дата. В задължителното предписание и в социалния доклад въз основа, на който е изготвено не са индивидуализирани подадените от И.П. сигнали с дата на подаване.

С жалба №6, подадена на 27.11.2024г. И. П. подал сигнал, за това, че предния ден жалбоподателката оставила Н. и Е. сами в жилището докато вземе от училище М. /л.211 и сл./

С жалба №7 от 14.01.2025г. /л.165/ И. П. е посочил, че за пореден път се използват тренировките по футбол за причина да не вижда Н., като е записал пет дати от м.12.2024г., през които детето не е било при него.

В преписката е приложена жалба №8, подадена от И. П. на 29.01.2025г. за неспазване на плана /л.161,162/ от В. Г.. Посочен е случай от 22.01.2025г. когато жалбоподателката му изпратила имейл, с който го уведомила, че детето Н. е болен и че за да не се заразят М. и Е. следва да ги вземе при себе си. П. се отзовал, но когато отишъл в дома на децата заварил Н., болен, отпаднал сам вкъщи, а след минута там пристигнали Г. и М..

На л.303 и сл. е приложена жалба №5 от И. П. /без входящ номер и дата на подаване/ за това, че на 09.11.2024г. в Ю. парк майката се включила в групово парково бягане и за около 30 минути оставила децата сами като през това време с тях останал бащата, който се отказал да участва в бягането. Със същата жалба е подаден и друг сигнал за оставяне на детето Н. да си играе сам с телефона докато жалбоподателката и М. влезли да се разхождат в гората.

Част от преписката е заключителен доклад /л.168/, изготвен от директора на Центъра за обществена подкрепа с 4 места за спешен прием „Нов път“, в който е записано следното: във връзка с работата по случая на детето Е.- детето расте в контролирана среда и от двамата родители.Е. е възпитавана в ценности на опазване на природата, правилно хранене, важността на спорта в живота. Детето има своя домашен любимец и се учи на грижа към друго същество.Е. даде своята заявка за работа във връзка с трудностите да разговаря с баща си и постоянните му откази и негативно отношение спрямо нейните нужди-незачитане и омаловажаване.Постоянните сигнали от страна на баща ѝ спрямо майка ѝ носят за Е. допълнителен стрес и ангажираност за

срещи с институции и разговори със специалисти. Напрежението и скандалите между родителите й макар и разделени са почти ежедневие. Поради влошените отношения между родителите детето не може да пътува извън пределите на страната, което е пречка за развитието на нейната спортна кариера. В същия доклад е посочено, че Е. е активен спортист, ходи на плуване и лека атлетика.

Свидетелката П. познава жалбоподателката от 15 години, общува с децата поне два пъти в месеца, случва се и да почиват заедно. Свидетел е на подготовката на децата за срещите с баща им. Твърди, че жалбоподателката в подходящо време уведомява децата, че следващия ден ще бъдат с баща им, в колко часа ще ги вземе и какви неща да вземат със себе си, но децата не винаги имали желание. Нежеланието следвало от това, че нещата които искали да се случат трябвало предварително да бъдат планирани и ако нещо не е по график не може да се случи, респ. спонтанните желания на децата не били удовлетворявани. Свидетелката обяснява, че Г. до миналата година водила и прибирала и трите си деца на училище, на спорт и уроци с изключение на редки случаи, когато дейностите на едно от децата се засича с тези на друго от децата. Сега Е. се прибира сама. От двете по-малки деца Н. понякога оставал в къщи със сестра си Е. докато жалбоподателката прибере най-малкото дете. За случаите, в които майката не успявала да бъде едновременно с трите деца молила за помощ свидетелката или бащата на детето, но И.П. отказвал. Според свидетелката в случаите, в които децата оставали сами не е имало случай, в който да е възникнала рискова ситуация и застрашаване на тяхната безопасност. П. обяснява, че по време на съдебното заседание, проведено на 18.09.2025г. бащата чакал средното дете да го вземе от училище, но детето не пожелало да се прибере с родителя и тръгнало само като през цялото време говорило с майка си по телефона, която му давала инструкции как да се прибере безопасно сам в къщи.

Детето Е. сподели, че жалбоподателката никога не е пречила на децата си да се виждат с баща им в „неговото време“, имало случай когато не била съгласна да ходят при него в „нейното време“.

## ПРАВНА СТРАНА

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е в законоустановения срок, от надлежна страна, имаща право и интерес от обжалването срещу индивидуален административен акт, подлежащ на съдебен контрол.

Разгледана по същество е основателна.

Обжалваното задължително предписание е издадено от материално и териториално компетентен орган, а именно директорът на Дирекция "Социално подпомагане" С. - този по настоящия адрес на децата, определен съгласно § 1, т.15 от ДР на ЗЗД.

Задължителното предписание е обективизирано в изискуемата писмена форма. Посочени са фактически и правни основания.

В административното производство не са допуснати съществени нарушения, които самостоятелно да водят до незаконосъобразност на административния акт.

Оспореното предписание е издадено на основание чл.21, ал.1, т.3 от ЗЗД, според който ДСП извършва проверки по жалби и сигнали за нарушаване правата на децата и дава задължителни предписания за отстраняването им при условия и по ред, определени с правилника за прилагане на закона. В чл.18, ал.1 от Правилника за прилагане на ЗЗД /ППЗЗД/ е предвидено, че целта на мерките за закрила в семейна среда /изброени в чл.23 от ЗЗД/ е да бъдат подпомогнати детето и

семейството в зависимост от възможностите за отглеждане и възпитание на детето, а според ал.2, мерките, предвидени в чл.23 от закона, се прилагат съгласно изготвения план за действие, и според ал.3, мерките за закрила на детето могат да се осъществяват и чрез социални услуги.

Според чл.9 от ЗЗД закрила на дете се предоставя след оценка на постъпил сигнал в дирекция "Социално подпомагане", който може да бъде подаден от самото дете, родителите, физически лица, държавни органи или други юридически лица.

Разпоредбата на чл.14 от ППЗЗД предвижда, че социалният работник извършва проучване и оценка на сигнала, като събира необходимата информация от семейството, детето, училището, детската ясла и градина, специализираната институция, роднини, близки, съседи, друга Дирекция "Социално подпомагане", личен лекар и от други източници при необходимост. След извършване на проучване и оценка на сигнала и при установяване на риск за детето социалният работник открива случай. След събиране на първоначалната информация социалният работник извършва оценка на сигнала, за което изготвя доклад, съгласно Приложение № 1 към чл.16, ал.1 от ЗЗД. След оценката на сигнала и откриване на случай се изготвя оценка на случая, която включва оценяване на потребностите на детето, на родителския потенциал, на риска/рисковете за детето, както и на наличните ресурси за справяне, за което се изготвя доклад Приложение № 1а към чл. 16, ал. 1, 4 от ППЗЗД. В случая при издаване на оспореното предписание са били изпълнени посочените законови изисквания, тъй като по делото са представени доклади за оценка по сигналите, изготвени от съответния социален работник, в които е извършен анализ на постъпилата със сигналите информация, събрана е информация за условията на отглеждане на децата. Изготвен е и Социален доклад, обобщаващ данните по открития случай на децата.

Съгласно нормата на чл.18, ал.4 от ППЗЗД, задължително предписание се издава при отказ за сътрудничество от страна на родител, настойник или попечител. Следователно необходима и задължителна предпоставка за законосъобразно издаване на административен акт по посочения текст е отказ за сътрудничество от страна на лицето, полагащо грижи за детето, във връзка с прилагане на предприетите мерки за закрила.

В конкретния случай не се установява жалбоподателката да е отказала да сътрудничи на социалните служби в какъвто и да е аспект. Отзовавала се е на проведените срещи, по повод постъпилите сигнали, със социалните работници. Представени са доказателства за проверки, протоколи от срещи, изготвени планове и оценка, доклади и други документи, но в нито един документ няма данни жалбоподателката да е направила отказ да сътрудничи за прилагане на мерките за закрила в семейна среда. От показанията на разпитания свидетел, от изслушването на детето Е. и от обясненията на Г. се установява, че жалбоподателката сама се грижи за трите си деца, които учат в различни училища и учебният им ден

приключва по различно време, както и че активно спортуват – Е. ходи на плуване и лека атлетика, Н. тренира футбол и плуване, посещава и курсове по български език и математика. На плуване ходи и М.. През процесния период децата са водени и в ДСП във връзка с подаваните от бащата сигнали и на предписаната им психологична консултация, а майката е посещавала Център за обществена подкрепа. При тази ежедневна грижа за децата, обстоятелството, че в няколко случая едно от децата е оставено в дома му в присъствието на по-голямата му сестра и при условие, че след изготвените планове от 28.06.2024г. не са констатирани случаи, в които да е възникнала рискова ситуация и застрашаване на тяхната безопасност не може да се приеме, че жалбоподателката не е съблюдала заложената цел в плана за работа касаеща съблюдаване на безопасността и оставането на децата без надзор. Установява се също, че при наличието на тези обективни невъзможности да е едновременно с всяко едно от трите си деца Г. е търсила помощ от бащата, но не е получавала такава, от свидетелката П. или е поддържала контакт по телефона със съответното дете. Изложеното сочи, че майката на детето, която е адресат на задължителните предписания, не е отказала да сътрудничи по отношение на изпълнение на Краткосрочна цел 2, Дейности 2.2 и 2.3 от плана за работа с децата, касаеща съблюдаване на тяхната безопасност и оставането им без надзор.

Необоснована е и констатацията на административния орган за продължаващо неспазване на заложената в плана за работа с родителите Краткосрочна цел 1, Дейност 4, касаеща спазване режима на лични контакти между децата и бащата, според постановените мерки по режим на лични контакти от СРС. Във връзка със сигналите жалбоподателката е обяснявала, че не е ограничавала личните контакти на децата с бащата и че не говори лошо за него пред тях, което се потвърждава от споделеното от децата пред социалните работници, от споделеното от детето Е. в съдебно заседание и от свидетелските показания. Установява се, че във връзка със заниманията на Н. с футбол Г. е уведомила бащата на детето предварително за деня на тренировката, но не са постигнали консенсус, поради което една част от личните срещи между детето и И.П. не са проведени съобразно предпочитанията на Н..

В съдебно заседание детето Е. обясни, че майка ѝ не ѝ пречи да се среща с татко ѝ, и че винаги може да отиде при него, тъй като никой не я спира. Посочи също, че на братята ѝ също не са ограничавани контактите с бащата. Е. обясни, че заедно с майка ѝ приготвят багажа на Н. и М., и че майка ѝ е обяснила на децата, че ако не отидат при баща им, той ще създаде проблем. Детето обяснява, че когато са при баща им, той не им разрешава да правят почти нищо и ако искат да правят нещо трябва да говорят много за това, за да го убедят и това е причина да ограничават контактите си с него. В случая с Н. бащата не изразявал готовност във времето за лични контакти детето да тренира футбол, което е и причината това дете да отказва

контактите. От изложеното следва, че жалбоподателката не пречи на контактите на децата с баща им, поради което е необосновано да се твърди, че тя не спазва режима на лични контакти между децата и бащата, според постановените мерки по режим на лични контакти от СРС. След като майката не пречи на контактите, а бащата определя правилата на контактите с децата си, той трябва да ги мотивира да желаят и да очакват с нетърпение срещите. Отношенията между Е. и баща ѝ и Н. и баща му не са в резултат на отказ за сътрудничество от страна на другия родител, респ. не е налице необходима и задължителна предпоставка за законосъобразното издаване на административен акт при отказ за сътрудничество от страна на лицето, полагащо грижи за детето, във връзка с прилагане на предприетите мерки за закрила.

В социалния доклад от 29.01.2025г. въз основа, на който е издадено задължителното предписание са посочени ситуации случили се преди изготвянето на планове за работа на родителите с всяко от трите деца от 28.06.2024г. и не е отчетено, че след 28 юни, ако не е спазена някоя мярка, то е било в резултат на обективна невъзможност на майката да стори това, а не в резултат на отказ за сътрудничество. Освен това ако се е налагало дете да остане с по-голямата си сестра или Н. да откаже да посети баща си, И. П. е бил уведомяван своевременно за причината. Налице са данни, че майката полага необходимите грижи за децата си.

При тези данни съдът счита, че не са изпълнени изискванията на чл. 170, ал.1 от АПК, тъй като административният орган не е обосновал наличието на фактическите предпоставки за издаване на оспореното предписание, чието установяване е в негова тежест и което е основание за отмяна на задължителното предписание.

При този изход на спора жалбоподателката има право да ѝ бъдат присъдени разноски. Представени са доказателства за внесена държавна такса в размер на 10,00 лв. и за заплатен адвокатски хонорар за един адвокат в размер на 2000,00 лв. /л.106/. Ответникът е оспорил размера на възнаграждението за адвоката. С чл.8, ал.3 от Наредба № 1 от 9.07.2004г. за възнаграждения за адвокатска работа за дела от процесния вид е предвиден адвокатски хонорар в размер на 1000,00 лв. В случая са проведени две съдебни заседания и делото не се отличава с по-висока от обичайната фактическа и правна сложност, поради което следва да се присъди адвокатски хонорар в размер на 1200,00 лв..

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК, СЪДЪТ

### Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Задължително предписание № П/Д-С-СЛ-001/29.01.2025г. на директора на Дирекция „Социално подпомагане“ С..

ОСЪЖДА Агенция за социално подпомагане [населено място] да заплати на В. Б.



Г., ЕГН [ЕГН], с адрес в [населено място] сумата 1210,00 лв., разноси по делото.  
Решението може да се обжалва в 14-дневен срок пред Върховен административен  
съд, считано от съобщаването му.

СЪДИЯ: